

خطبه‌های نماز عید فطر ۱ شوال ۱۴۳۶ مصلی امام خمینی تهران - 27 / تیر / 1394

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ. نَحْمَدُهُ وَنُسَبِّحُهُ وَنُتَوِّبُ إِلَيْهِ وَنُصَلِّيُ وَنُسَلِّمُ عَلَى حَبِيبِهِ وَنَجِيبِهِ وَخَيْرَتِهِ فِي خَلْقِهِ سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى ءَالِهِ الْأَطْيَبِينَ الْأَطْهَرِينَ الْمُنْتَجِبِينَ الْهَدَاةَ الْمَهْدِيِّينَ الْمُعْصُومِينَ سَيِّمًا بِقِيَّةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ.

تبریک عرض میکنم [این] عید سعید را به همه‌ی شما برادران و خواهران و به ملت عزیز ایران و به مسلمانان سراسر جهان. و شما نمازگزاران و خودم را توصیه میکنم به رعایت تقوای الهی، پرهیزکاری، مراقبت از نفس و دوری از گناه.

ماه رمضان امسال به معنای واقعی کلمه، یک ماه مبارک بود؛ برکات الهی بر این ملت فروبارید و نشانه‌های آن در روزه‌داری روزهای بلند و گرم، در محافل قرآنی گسترده‌ی در همه جای کشور، در مجالس عظیم دعا و توسل - که هزاران جوان و پیر و مرد و زن، دست تضرع و دعا بلند میکردند، با خدای خود مخلصانه و خاشعانه سخن میگفتند- در انفاقها، در افطاری‌های گسترده‌ای که خوشبختانه چند سالی است رواج پیدا کرده است در مساجد، در معابر، در خیابانها، و بالاخره در راه‌پیمایی عظیم روز قدس [دیدہ شد]؛ اینها نشانه‌های رحمت الهی است؛ مردم روزه‌داری که شب قبل را به مناسبت احیاء بیست و سوم ماه مبارک رمضان و شب قدر تا صبح بیداری کشیده بودند، در روز گرم تابستان، با زبان روزه در این راه‌پیمایی عظیم شرکت کردند. اینها است راه درست شناخت ملت ایران؛ این ملت ایران است. این ملت ایران است که ماه رمضان در محراب عبادت آن جور، و در صحنه‌ی مقابله و مبارزه‌ی با استکبار این جور، خود را عرضه میکند و نشان میدهد. ملت ما را از زبان مغرض دیگران نباید شناخت؛ ملت ما را از خودش، از شعارش، از حرکتش، از این جلوه‌های عظیم باید شناخت؛ این است ملت ایران. آنچه دشمن با فضا سازی سعی میکند از ملت ایران نشان بدهد و بعضی کج فهم‌ها هم متأسفانه همان را تکرار میکنند، انحراف و غلط است. ملت ایران همان ملتی است که ابعاد و اجزاء گوناگون خود را در این ماه رمضان نشان داد. ان شاء الله امروز، همه‌تان کارنامه‌ی قبولی میگیرید؛ امروز ان شاء الله به مناسبت عید، ملت ایران کارنامه‌ی قبولی این عبادات را از منبع لطف و رحمت پروردگار خواهد گرفت؛ ان شاء الله بعضی از شما علاوه بر کارنامه‌ی قبولی، جایزه هم میگیرید، درجه هم میگیرید، اعتلای معنوی و روحی هم پیدا میکنید. شعارهای ملت ایران، نشان داد که جهت‌گیری‌ها چیست؛ در روز قدس، شعار مرگ بر اسرائیل و مرگ بر آمریکا، فضای کشور را تکان داد؛ مخصوص تهران و شهرهای بزرگ هم نبود؛ همه‌ی کشور در زیر چتر این حرکت عظیم قرار گرفت.

پروردگارا! از ملت ایران، به رحمت و لطف خود قبول بفرما؛ پروردگارا! توفیقات خود، رحمت خود و الطاف بی‌پایان خود را بر این ملت فرو ببار؛ پروردگارا! شهدای عزیز ما را، امام بزرگوار را، همه‌ی کسانی که ملت را در این راه کمک کردند و یاری کردند را، مشمول رحمت و مغفرت خود قرار بده.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ. إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ. إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ تَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ. (۱)

|خطبه دوم|

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و صل على ائمة المسلمين و حماة المستضعفين، اميرالمؤمنين، و سيده نساء العالمين و الحسن و الحسين سبطي الرحمة و امامي الهدى و على بن الحسين زين العابدين و محمد بن علي و جعفر بن محمد و موسى بن جعفر و علي بن موسى و محمد بن علي و علي بن محمد و الحسن بن علي و الخلف الهادي المهدي، حججك على عبادك و امنائك في بلادك.

سلام و تحيت و تبريك به همهي برادران و خواهران نمازگزار همراه با توصيهي به تقوا، نخستين سخن ما در خطبهي دوّم است.

حوادث منطقهي ما در اين ماه رمضان و قبل از آن، حوادث ناگواري بود و هست؛ متأسفانه دستهاي نامباركي، ماه مبارك را براي بسياري از مردم منطقه تلخ كرد. در يمن، در بحرين، در فلسطين، در سوريه، بسياري از مردم مسلمان مؤمن، به خاطر سياهيهاي دشمنان، روزهاي سختي را گذراندند و روزههاي دشواري گرفتند. همهي اين قضايا براي ملت ما مهم است.

يك مسئله هم مسئلهي داخلي ما است كه مسئلهي مذاكرات هسته‌اي است. چند نکته را در زمينه‌ي اين مسئله لازم است عرض كنم. نکتهي اول تشكر از دست‌اندركاران اين مذاكرات طولاني و نفس‌گير است، رئيس جمهور محترم و بالخصوص هيئت مذاكره‌كننده كه حقيقتاً زحمت كشيده و تلاش كردند؛ چه اين متني كه تهيه شده است، در مجاري قانوني پيش‌بيني شده‌ي خود تصويب بشود و چه نشود، اجر آنها محفوظ است؛ اين را به خود آن برادران هم از نزديك عرض كرديم. البته براي تصويب اين متن، يك مسير قانوني پيش‌بيني شده‌اي وجود دارد كه بايد اين مسير را طي كند و خواهد كرد؛ ان شاء الله. انتظار ما اين است كه دست‌اندركاران، با دقت مصالح را -مصلح كشور را، مصالح ملي را- در نظر بگيرند و آنچه را تحويل ملت خواهند داد، بتوانند با گردن افراشته، در مقابل خداي متعال هم ارائه بدهند.

نكته‌ي بعدي اين است كه چه اين متن تصويب بشود و چه نشود، به حول و قوه‌ي الهي، اجازه‌ي هيچ‌گونه سوءاستفاده‌اي از آن داده نخواهد شد؛ اجازه‌ي خدشه‌ي در اصول اساسي نظام اسلامي به كسي داده نخواهد شد؛ قابليت‌هاي دفاعي و حريم امنيت كشور، به فضل الهي حفظ خواهد شد، اگرچه ميدانيم دشمنان بر روي اين نقطه‌ي بخصوص، تكيه‌ي زيادي دارند. جمهوري اسلامي، در زمينه‌ي حفظ قابليت‌هاي دفاعي و امنيتي خود -آن هم در اين فضاي تهديدي كه دشمنان براي به وجود مي‌آورند- هرگز تسليم زياده‌خواهي دشمن نخواهد شد.

نكته‌ي بعدي اين است كه چه اين متن تصويب بشود و چه نشود، ما از حمايت دوستانمان در منطقه دست نخواهيم كشيد: از ملت مظلوم فلسطين، از ملت مظلوم يمن، از ملت و دولت سوريه، از ملت و دولت عراق، از مردم مظلوم بحرين، از مجاهدان صادق مقاومت در لبنان و فلسطين؛ [اينها] همواره مورد حمايت ما خواهند بود.

نكته‌ي بعدي اين است كه با اين مذاكرات و با متني كه تهيه شده است، در هر صورت سياست ما در مقابل دولت مستكبر آمريكا هيچ تغييری نخواهد كرد. همان‌طور كه بارها تكرر كرديم، ما با آمريكا در مورد مسائل گوناگون جهاني و منطقه‌اي مذاكره‌اي نداريم؛ در مورد مسائل دوجانبه مذاكره‌اي نداريم؛ گاهي در موارد استثنائي مثل اين مورد هسته‌اي، براساس مصلحت، مذاكره کرده‌ايم؛ اين مورد هم فقط نبوده است، قبل از اين هم مواردی بوده است كه من در سخنراني‌هاي عمومي قبلي به آنها اشاره کرده‌ام. سياست‌هاي آمريكا در منطقه با سياست‌هاي جمهوري

اسلامی ۱۸۰ درجه اختلاف دارد. آمریکایی‌ها حزب‌الله را و مقاومت لبنان را - که فداکارترین نیروهای دفاع ملی در یک کشورند - متهم به تروریسم میکنند، از این بی‌انصافی بالاتر نمی‌شود. آن وقت در مقابل، دولت تروریست صهیونیستی کودک‌کش را مورد حمایت خودشان قرار میدهند، با یک چنین سیاستی چگونه میشود معامله کرد، چگونه میشود مذاکره کرد، چگونه میشود به توافق رسید؟ حالا موارد دیگر هم هست که من تفصیلاً را می‌گذارم برای جای دیگر.

نکته‌ی بعدی در مورد رجزخوانی‌های آمریکا در این چند روز است. در این چند روزی که از پایان این مذاکرات گذشته است، حضرات مسئولین آمریکایی - دولت مردانشان، دولت زنانشان - مشغول رجزخوانی‌اند، هر کدام با زبانی رجزی می‌خوانند. البته ما ایرادی به این کار آنها نداریم؛ مشکلات داخلی آنها، آنها را ناچار میکند که این رجزخوانی‌ها را بکنند که بله، ما ایران را سر میز مذاکره کشانیدیم، ما ایران را تسلیم کردیم، ما مانع از سلاح هسته‌ای ایران شدیم، ما فلان امتیاز را گرفتیم و از این قبیل! خب، حقیقت قضیه چیز دیگری است. می‌گویند ما جلوی سلاح هسته‌ای ایران را گرفتیم؛ سلاح هسته‌ای ایران، ربطی به گفتگوی با آمریکا و غیر آمریکا ندارد؛ خود آنها هم میدانند؛ گاهی هم اهمیت فتوای حرمت سلاح اتمی را بر زبان آورده‌اند؛ ما براساس حکم قرآن و شریعت اسلامی، تولید سلاح هسته‌ای و نگهداری آن و به کار بردن آن را حرام میدانیم و به آن اقدام نمی‌کنیم؛ این هیچ ربطی به آنها ندارد، به این مذاکرات هم ربطی ندارد. آنها خودشان میدانند که این واقعیت است - میدانند که آنچه مانع جمهوری اسلامی در زمینه‌ی تولید سلاح هسته‌ای است، تهدید و توپ‌وتشر آنها نیست؛ یک مانع شرعی است؛ اهمیت این فتوا را میدانند - در عین حال باز می‌گویند که ما بودیم [که نگذاشتیم]؛ به ملت خودشان راست نمی‌گویند، حقیقت را نمی‌گویند. آنها درباره‌ی مسائل گوناگون دیگر، می‌گویند ما درباره‌ی صنعت هسته‌ای این جور کردیم، این جور گفتیم، ایران را تسلیم کردیم؛ تسلیم ایران را مگر به خواب ببینند. پنج رئیس جمهور دیگر [آمریکا] از اول انقلاب تا امروز، در این آرزو که جمهوری اسلامی را تسلیم کنند یا مژدند یا در تاریخ گم شدند، شما هم مثل آنها؛ شما هم این آرزو را هرگز به دست نخواهید آورد که ایران اسلامی را تسلیم کنید.

یک نکته‌ای در خلال حرفهای رئیس جمهور آمریکا در این چند روز وجود داشت و آن اعتراف به اشتباهات گذشته‌ی آمریکا بود؛ البته مشتکی از خروار را ایشان گفت. اعتراف کرد که در بیست و هشتم مرداد، آمریکایی‌ها در ایران خطا کردند؛ اعتراف کرد که در کمک به صدام حسین، آمریکایی‌ها خطا کردند؛ دو سه مورد را گفت، [اما] ده‌ها مورد را نگفت؛ ۲۵ سال حکومت ظالمانه و جائرانه‌ی پهلوی دوم را نگفت؛ شکنجه‌ها، غارتها، کشتارها، جنایتها، فاجعه‌آفرینی‌ها، از بین بردن عزت ملت ایران، لگدکوب کردن منافع داخلی و خارجی ملت ایران را که به وسیله‌ی آمریکا انجام گرفت نگفت، تسلط صهیونیست‌ها را نگفت، نابود کردن مسافرین هواپیمای مسافربری را به وسیله‌ی شلیک موشک از دریا نگفت، و بسیاری چیزهایی دیگر؛ [اما] چند اشتباه را تکرار کرد. من جمله‌ای را میخواهم ناصحانه به این حضرات بگویم: امروز شما بعد از گذشت سالهای طولانی از بیست و هشتم مرداد یا از جنگ هشت ساله و دفاع جمهوری اسلامی، اعتراف میکنید که اشتباه کردید؛ من میخواهم بگویم الان هم دارید اشتباه میکنید، الان هم در جاهای مختلف این منطقه و بخصوص نسبت به جمهوری اسلامی و ملت ایران مشغول اشتباه هستید؛ چند سال دیگر یک کس دیگری می‌آید و همین اشتباه شما را به رخ خواهد کشید، همچنان که شما امروز اشتباه گذشتگانتان را به رخ میکشید؛ شما هم دارید اشتباه میکنید، بیدار شوید، از اشتباه خارج شوید، حقیقت را بفهمید. در منطقه اشتباهات بزرگی را دارند مرتکب میشوند.

آنچه من به ملت ایران میخواهم عرض بکنم [این است]: جمهوری اسلامی به توفیق الهی و به حول و قوه‌ی الهی، مقتدر و قوی است، روزه‌روز هم قوی‌تر شده است. ده سال، دوازده سال است که شش دولت بزرگ جهانی - که از لحاظ ثروت اقتصادی و غیره، جزو کشورهای مقتدر دنیا محسوب میشوند - اینها نشست‌اند در مقابل ایران، با هدف اینکه ایران را از پیگیری صنعت هسته‌ای خودش باز بدارند؛ این را صریحاً گفته‌اند. هدف واقعی آنها این است که

پیچ و مهره‌های صنعت هسته‌ای بکلی باز بشود؛ این را سالها پیش هم به مسئولین ما صریحاً بیان کردند، الان هم در همین آرزو هستند. ده سال، دوازده سال کشمکش با جمهوری اسلامی، نتیجه [اش] این شد که این شش قدرت، امروز ناچار شدند که گردش چند هزار سانتریفیوژ را در کشور تحمّل کنند؛ ناچار شدند ادامه‌ی این صنعت را در کشور تحمّل کنند؛ ناچار شدند ادامه‌ی تحقیقات و توسعه‌ی این صنعت را تحمّل کنند. تحقیق و توسعه‌ی صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت؛ گردش صنعت هسته‌ای ادامه خواهد یافت؛ این چیزی است که آنها سالها تلاش کردند، [ولی] امروز روی کاغذ آوردند و امضا دارند میکنند که حرفی ندارند. این معنایش چیست جز اقتدار ملت ایران؟ این بر اثر ایستادگی ملت، مقاومت ملت، و بر اثر شهامت و ابتکار دانشمندان عزیز ما است. رحمت خدا بر شهریارها و رضائی نژادها و احمدی روشن‌ها و علیمحمدی‌ها؛ رحمت خدا بر شهدای هسته‌ای، رحمت خدا بر خانواده‌های اینها، رحمت خدا بر ملتی که پای حرف حقّ خود و احقاق حقّ خود می‌ایستد.

یک مطلب دیگر هم که نکته‌ی آخر است عرض بکنم. این آقا گفته است که میتواند ارتش ایران را نابود کند. قدیمی‌های ما این جور حرفها را «لاف در غریبی» میگفتند. (۲) من نمیخواهم در این زمینه چیزی بگویم، آنها که این حرف را خواهند شنید، اگر میخواهند درست بفهمند، اگر میخواهند از تجربه‌های خود درست استفاده بکنند بدانند، البته ما از هیچ جنگی استقبال نمیکنیم، ما به هیچ جنگی مبادرت نمیکنیم و پیش‌دستی نمیکنیم، اما اگر جنگی اینجا اتفاق بیفتد، آن کسی که سرشکسته از جنگ خارج خواهد شد آمریکای متجاوز و جنایتکار است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَ الْفَتْحُ. وَ رَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِی دِیْنِ اللّٰهِ أَفْوَاجًا. فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ اسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا. (۳)

و السّلام علیکم و رحمة اللّٰه و برکاته

(۱) سوره‌ی عصر، آیه‌ی ۱ تا ۳؛ «سوگند به عصر [غلبه‌ی حق بر باطل]. که واقعا انسان دستخوش زبان است. مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند.»

(۲) خنده‌ی نمازگزاران

(۳) سوره‌ی نصر، آیه‌ی ۱ الی ۳؛ «چون یاری خدا و پیروزی فرا رسد، و ببینی که مردم دسته دسته در دین خدا درآیند، پس به ستایش پروردگارت نیایشگر باش و از او آمرزش خواه، که وی همواره توبه‌پذیر است.»